

Símun gleðir seg at sleppa avstað aftur

– Jú, tað verður deiligt at sleppa avstað aftur. Hetta hevur verið ein long bíðitíð. Teir fyrstu trýggjar mánaðirnar eftir óhappið vóru vit tryggjaðir við mynstuløn. Meðan eg havi bíðað eftir skipinum, havi eg verið onkrar túrar við øðrum línuskipum, eitt nú við Núpi og Pison, sigur Símun í Vátutoft, ið siglur sum kokkur við Ágot

Ágot kemur væntandi aftur til Klaksvíkar hesa vikuna, og síðan fer tað helst at taka einar trýggjar til fyra dagar at rigga skipað til nýggjan túr

Vilmund Jacobsen

Hann fór fyrstu ferð umborð á garnaskipið Ágot hin 11. juli í 1994 og hevur verið knýttur at skipinum í fleiri umföllum og í fleiri ár tilsamans síðan tá. Hann var eisini við Ágot, tá skipið hin 25. februar í ár fekk stóran skaða við bryggju í Klaksvík, tá uppsjóvarskipið Slættaberg rendi kúlustevnið inn í stýriborðssíðu á garnaskipinum.

Feigdartúrin – dagin fyri allahalgannadag í 1999 – tá skiparin, 35 ára gamli Pól Eyðfinn Poulsen, læt lív, var hann eisini ein av mann- ingini.

Maðurin, sum Samtak-blaðið hevur skift orð við, er Símun í Vátutoft, kokkur við Ágot.

– Jú, eg var eisini við henda seinasta túrin, tá Slættaberg sigldi á Ágot, men eg var í landi, júst tá hendingin fór fram. Vit høvdu fingið nógv fisk í endanum av túrinum og høvdu ligið og fryst við bryggju. Tá eg sá skipið, sást nógvur hvítur roykur, og eg sá, at her var okkurt heilt galið. Hvíti roykurin boðaði ikki frá góðum. Tað vóru freon-rør, sum vóru brotin og vóru farin at leka, tá Slættaberg stoytti so ógvusliga inn í skipið.

Símun í Vátutoft sigur, at hann skjótt gjørdist varugur við, at hetta var ein ógvusligur skaði, sum ikki bara fór at taka nakrar dagar at um- væla.

– Tað gongur nú á áttanda mán- aði, síðan vit komu aftur av hesum seinasta túrinum, og nú skjótt verður klárt at loysa aftur, fari eg við aftur Ágot, sum eg í hesum um- fari havi verið knýttur at í umeið

Símun í Vátutoft fór fyrstu ferð umborð á garnaskipið Ágot fyri meira enn 20 árum síðan, og hann hevur bæði upplivað at missa skiparan - og at skipið varð ásiglt við bryggju í Klaksvík

hálvtt annað ár. Í øðrum umföllum havi eg verið við garnaskipinum í eini 4-5 ár út í eitt, eitt nú árinum 2004-2009.

Seinastu tíðina hevur Símun ar- beitt nógv umborð á Ágot, nú skipið hevur ligið við skipasmiðjuna Mest í Havn.

– Hjaltur, skipari, og pápi hans- ara, Óli, hava verið í Havn at kalla hvønn dag í langar tíðir. Teir hava virkliga hingið í og hava verið ótroystiligi.

Long bíðitíð

Síðan í januar í fjør hevur Símun í Vátutoft siglt sum kokkur við Ágot. Annars hevur hann bæði siglt sum dekkari og í sínari tíð eisini við undantaksloyvi sum stýrimaður við sínum dagnaskapsprógv og

ymisku skeiðunum, sum hann hevur.

– Jú, tað verður deiligt at sleppa avstað aftur við Ágot. Hetta hevur verið ein long bíðitíð. Teir fyrstu trýggjar mánaðirnar eftir óhappið í Klaksvík vóru vit tryggjaðir við mynstuløn, sum er umleið 900 krón- ur um dagin. Meðan eg havi bíðað eftir skipinum, havi eg eisini verið onkrar túrar við øðrum línuskipum, eitt nú við Núpi og Pison.

Hann sigur, at manningartalið við Ágot liggur millum 8 og 9 mans.

– Vit høvdu eina góða, raska og dugnaliga manning, har allir eru føroyingar, og eg vóni, at fleiri av teimum, sum vóru við, koma við aftur, tá loyst verður. Hvussu nógvir av gomlu manningini eru

tøkir í dag, nú so long tíð er liðin, veit eg ikki, men eg havi skilt, at í øllum førum nakrir koma við aftur. Tað fegnist eg um. Hinvegin havi eg skilt, at tað eru menn, sum hava biðið um kjans við Ágot, nú tíðin nærkast, til loyst verður aftur.

Símun í Vátutoft væntar, at Ágot kemur til Klaksvíkar hesa vikuna, og síðan fer tað helst at taka einar trýggjar ella fyra dagar at gera skipið klárt til nýggjan túr.

– Hetta skuldi verið góð fiskitíð. Frystiorkan umborð er økt, og ar- beidssumstøðurnar eru betraðar, so tað verður spennandi at sleppa avstað aftur.

Kokkur og dekkari

Hann viðgongur, at tað er strævið at fiska við gørnum, og hóast hann er kokkur umborð, er hann fyrri tað mesta á dekkinum. Uppgávan hjá honum á dekkinum er at syrgja fyrri, at gørnini, sum verða drigið har frammi á skipssíðuni, koma aftur á hekkuna.

– Eg geri døgurðan kláran, og tá tíðin nærkast, fái eg skiparan at tendra undir grýtunum ella ovn- inum, um nógv er at gera á dekk- inum, sigur Símun brosandí.

Hann leggur aftrat, at er nógvur fiskur at taka úr gørnunum, rennur hann ofta millum hekkuna og garnarulluna og arbeidir líka sum í báðum stöðum.

– Síðan eg fyrstu ferð fór umborð á Ágot fyri meira enn 20 árum síðan, havi eg eisini verið við øðrum skipum. Hjaltur og eg kennast væl, tá Hjaltur er giftur við systir míni, Mariu. Hinvegin hevur mær altíð dámt væl at siglt við Ágot, og hóast

eg havi verið við øðrum skipum, eri eg altíð endaður umborð aftur á garnaskipinum.

Hann sigur, at tá Ágot er á garna- veiði, plaga teir at landa aðru hvørja viku, og tá koma teir vanliga inn hóskvøld ella fríggjamorgun og fara avstað aftur sunnukvøld.

Lagnutúrurin

Símun í Vátutoft var eisini við Ágot lagnutúrurin á heysti í 1999, tá skiparin og beiggj Hjaltur og Eyð- stein, 35 ára gamli, Pól Eyðfinn Poulsen, doyði umborð.

Á leiðini sunnan fyri Føroya Banka fekk Ágot ein skaðasjógv. Sjógvurin kom inn á stýriborð aftanvert skipið, og hann var so mikið stórur, at hann trýstið hurð- ina og durakarmin á brúnni inn í heilum líki.

Hesa løtu vóru tveir mans staddir á brúnni, ein dekkari og so skiparin, sum sat í skiparastólinum. Brúgvín fyltist við sjógvi. Dekkarin leyp niður undir eftir hjálp, og tá hann kom upp aftur á brúnna, sá hann, at skiparin hevði fingið hurðina á seg og var dottin úr stólinum.

Borið var skjótt at við at forða fyrri, at meira sjógvur kom í skipið.

Pól Eyðfinn varð fingin í koyggj- una, har roynt var at fáa hann til lívs aftur. Men einki var at gera. Skiparin hevði fingið so ógvusligan skaða, at hann doyði.

– Hetta var ein ræðulig hending. Nógv fólk var savnað á bryggjuni í Klaksvík sjálvan allahalganna morgun, tá Ágot stevndi inn um Pollin við merkinum í hálvari stong, sigur Símun í Vátutoft.